

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 235.521 van 15 juli 2016
in de zaak A. 219.718/X-16.680.**

In zake : de STAD RONSE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Wim Lammens
 kantoor houdend te 9420 Erpe-Mere
 Ottergemdorp 4
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering en de beroepscommissie voor tuchtzaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

Kurt MICHELS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stanislas Ossieur
kantoor houdend te 9000 Gent
Groot-Brittaniëlaan 12
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 juli 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de beroepscommissie voor tuchtzaken (hierna: de beroepscommissie) van 4 juli 2016 waarbij de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse van 27 april 2016 tot verlenging van de preventieve schorsing met inhouding van salaris van K. Michels wordt vernietigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft Kurt Michels gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 juli 2016, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim Lammens, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Samuel Mens, die *loco* advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Stanislas Ossieur, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

III. Feiten

3. K. Michels, in dienst van de stad Ronse, is sinds 4 september 2015 door het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse preventief geschorst.

Op 4 april 2016 legt het college hem de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege met ingang van 4 september 2015 op. Weliswaar wordt de uitvoering van het besluit opgeschort “namelijk tot na het verstrijken van de

termijn van dertig dagen na ontvangst van de beslissing over het opleggen van een tuchtstraf om beroep aan te tekenen tegen die beslissing bij de Beroepscommissie voor tuchtzaken dan wel op grond van artikel 139, Gemeentedecreet tot na de kennisgeving van de beslissing van de Beroepscommissie voor tuchtzaken waarbij die beslissing wordt bevestigd in het geval beroep wordt aangetekend”.

K. Michels tekent tegen het ontslag van ambtswege beroep aan bij de beroepscommissie. Voorzien wordt dat de beroepscommissie dit beroep ter zitting van 23 september 2016 zal behandelen.

4. Op 27 april 2016 verlengt het college van burgemeester en schepenen de preventieve schorsing van K. Michels met vier maanden vanaf 4 mei 2016, met inhouding van salaris ten bedrage van de helft.

Na beroep hiertegen van K. Michels, vernietigt de beroepscommissie op 4 juli 2016 – met het bestreden besluit – de collegebeslissing van 27 april 2016. Gemotiveerd wordt dat “de tuchtoverheid, nadat zij reeds op 4 april 2016 de tuchtstraf had opgelegd en waardoor het tuchtrechtelijk onderzoek dus niet meer loopt, op 27 april 2016 de preventieve schorsing niet meer [kon] verlengen” en dat “[d]e omstandigheid dat de tuchtoverheid de uitvoering van het tuchtstrafbesluit in haar beslissing had opgeschort, [...] daaraan evenmin afbreuk [doet]”.

Eveneens op 4 juli 2016 is K. Michels gehoord door het college van burgemeester en schepenen met het oog op een eventuele nieuwe verlenging van de preventieve schorsing met vier maanden vanaf 4 september 2016. De collegebeslissing hierover staat geagendeerd op 1 augustus 2016.

IV. Tussenkomen

5. K. Michels vraagt terecht in het debat te mogen tussenkomen.

V. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Voorwaarde van een uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van verzoekster

7. Een eerste reden waarom volgens verzoekster een gewone schorsingsprocedure onherroepelijk te laat komt om haar nadeel op te vangen, is dat het standpunt van de beroepscommissie in de bestreden beslissing, de besluitvorming “doorkruist” met betrekking tot een nieuwe verlenging van de preventieve schorsing waaromtrent het nemen van een beslissing geagendeerd staat op 1 augustus 2016. Die nog te nemen beslissing zal onmiddellijk een precair karakter hebben en door de beroepscommissie eventueel beschouwd worden “als het niet willen respecteren van [...] de thans bestreden beslissing”. Ongetwijfeld ook zal K. Michels onmiddellijk beroep instellen tegen een eventuele verlengingsbeslissing van 1 augustus 2016, welk beroep door de beroepscommissie waarschijnlijk gegrond zal worden verklaard, waarna verzoekster genoodzaakt zou zijn zich nogmaals tot de Raad van State te wenden.

Een tweede argument ter staving van de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft het feit dat verzoekster, “[a]ls alternatief voor de vernietigde beslissingen tot preventieve schorsing” en om het belang van de dienst te vrijwaren, aan K. Michels dienstvrijstelling zal moeten verlenen met behoud van loon, minstens tot aan de beslissing van de beroepscommissie over

het beroep tegen het ontslag van ambtswege. Dit beroep wordt behandeld op 23 september 2016.

Ten derde doet verzoekster gelden dat de bestreden beslissing “meteen” gevolgen heeft voor de behandeling van het beroep tegen het ontslag van ambtswege. Op grond van de bestreden beslissing kan de terugwerkende kracht in het tuchtstrafbesluit van 4 april 2016, tot op de datum van de oorspronkelijke preventieve schorsing op 4 september 2015, niet worden gehandhaafd. Het nog door de beroepscommissie te bevestigen tuchtstrafbesluit zal dan immers niet meer aansluiten op een preventieve schorsing, waardoor de opgelegde preventieve schorsing in haar geheel als ingetrokken zou kunnen worden gekwalificeerd en de gemeente genoodzaakt zou zijn het ingehouden salaris uit te betalen. Het is volgens verzoekster overigens niet ondenkbaar dat zij alleen al om deze redenen zou worden geconfronteerd met een vernietiging van het tuchtstrafbesluit “met alle (bijkomende) gevolgen van dien”.

Beoordeling

8. In voorkomend geval zal een nieuwe beslissing van 1 augustus 2016 tot verlenging van de preventieve schorsing van K. Michels inderdaad ingaan tegen het standpunt waarop het bestreden besluit berust. Veel minder apert is welk hoogdringend te voorkomen nadeel hieruit voor verzoekster zou voortvloeien.

Beslist de beroepscommissie, die zich, naar voorzien wordt, ter zitting van 23 september 2016 zal buigen over het beroep van K. Michels tegen zijn ontslag van ambtswege, tot de vernietiging van dit ontslag, dan verdwijnt de tuchtstraf van 4 april 2016 met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer. Er zou uit volgen dat de beroepscommissie in het eventuele beroep tegen de gebeurlijke beslissing van 1 augustus 2016 tot verlenging van de preventieve schorsing, niet meer tot een vernietiging kan besluiten op grond van het standpunt dat zij hanteerde in de thans bestreden beslissing van 4 juli 2016, namelijk dat de tuchtoverheid de preventieve schorsing niet meer kan verlengen “nadat zij reeds

op 4 april 2016 de tuchtstraf had opgelegd”. De vernietiging van het ontslag van 4 april 2016 zou overigens ook uitwijzen, retrospectief, dat genoemd standpunt evenmin de vernietiging van de collegebeslissing van 27 april 2016, door het bestreden besluit van 4 juli 2016, kan dragen.

Beslist daarentegen de beroepscommissie over het beroep tegen het ontslag van ambtswege, om het ontslag niet te vernietigen, dan houdt de opschorting ervan op en krijgt het ontslag, inbegrepen de terugwerkende kracht tot 4 september 2015, volle uitwerking. In dat licht is niet goed in te zien welke speciale hinder verzoekster er nog van zou ondervinden als dan haar eventuele beslissing van 1 augustus 2016 tot verlenging van de preventieve schorsing door de beroepscommissie vernietigd zou worden.

9. Dat verzoekster – zo zij K. Michels na de hier bestreden vernietiging van de verlenging van de preventieve schorsing van 27 april 2016 voort buiten dienst wil houden – zich beweerdelijk genoodzaakt zal zien hem, ten langste tot aan de beslissing van de beroepscommissie over het beroep tegen de tuchtstraf van 4 april 2016, dienstvrijstelling met behoud van salaris te verlenen, is een ongemak waarvan zij niet doet aannemen dat het voor haar een zodanige omvang en gewicht vertoont dat de zaak te urgent is om in een beroep tot nietigverklaring, minstens in een gewone vordering tot schorsing, te worden behandeld.

10. Waarom, gelet op de bestreden beslissing, de terugwerkende kracht van de tuchtstraf van 4 april 2016 niet overeind kan blijven, is onduidelijk. De bestreden beslissing vernietigt een collegebeslissing van 27 april 2016, dit is van ruim ná de tuchtstraf. Net zo min als de eventuele onwettigheid van deze collegebeslissing vermag de tuchtstraf aan te tasten, vermag de vernietiging van de collegebeslissing door de beroepscommissie dat te doen.

De verwerping door de beroepscommissie van het beroep tegen het ontslag van ambtswege, meer bepaald de niet-vernietiging of zogenaamde

“bevestiging” van dit ontslag, komt in voorkomend geval niet in de plaats van het ontslag, maar voegt er zich aan toe.

Het nu aangevochten besluit van 4 juli 2016 tot vernietiging van de collegebeslissing van 27 april 2016 heeft geen gevolgen voor de preventieve schorsing die aan de ontslagbeslissing van 4 april 2016 voorafgaat en bijgevolg voor het al dan niet aansluiten ervan op die beslissing. Het is dus wel degelijk ondenkbaar dat de tuchtstrafbeslissing vernietigd wordt omdat de eraan voorafgaande preventieve schorsing als ingetrokken zou worden beschouwd als effect van het thans bestreden vernietigingsbesluit.

11. De conclusie is dat er geen uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is en dat bijgevolg minstens één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet vervuld is.

BESLISSING

1. Aan Kurt Michels wordt toegelaten in het debat tussen te komen.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien juli 2016, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust